

מעלת הדפסת הספרים
ונתינת הצדקה להדפסה
מאת המחבר הקדוש גאון
עוזנו מוהרנ"ת זצוק"ל

מעלת הדכסת הספרים

מאת המחבר הקדוש גאון עוזנו אדמו"ר מוהרנ"ת זצוק"ל

על-ידי הצדקה שנותנין בשביל הדפסת הספרים נעשה
תקון הצדקה בשלמות נפלא

וזה מעלת המסיע בצדקתו להדפיס חדושי תורה הגונים על יסודות הצדיקים
האמתיים הנ"ל, כי על-ידי-זה זוכה ביותר ויותר לתקון הנעשה על-ידי הצדקה,
שהוא להעלות הדעת שנפל מהזקנים שאינם כראוי וכו', כי על-ידי צדקתו שנותן
בשביל חדושי התורה הנ"ל שיאירו בעולם, על-ידי-זה ממשיך הארת הזקנים
דקדשה וכו' וכנ"ל:

נמצא, שהספרים הקדושים שמתחדשים בכל דור הם בחינת חזקת הרצון לבטל
הספק של מצח הנחש כנ"ל, כי על-ידי שהספרים מבארים כל הספקות שבתורה
שהם בחינת ספקות איך הוא רצונו יתברך בפרטיות בכל דיני המצות, על-ידי-זה
מבטלין הספקות הרעים הנפולים שהם הספקות שמטיל מצח הנחש ברצון וכו'
וכנ"ל. ועל-כן פשנותנין צדקה בשביל רבוי ספרים קדושים, בזה מבטלין ביותר
מצח הנחש בתכלית הבטול, כי כבר מבאר שעקר התגברותו הוא ביותר על-ידי
הספקות כנ"ל, ובטולו על-ידי הצדקה, בבחינת הדר אתא תנינא ותליא ליה ואחיה
וקא בעי בלע לספינתא, הדר אתי צפרא פושקנצא בחינת עורב, בחינת צדקה,
וקא פסקא לרישיה. ועל-כן על-ידי הצדקה שנותנין בשביל הספרים הנ"ל
שמבטלים הספקות בשרשם, נעשה תקון הצדקה בשלמות נפלא, כי עוקרים כל
מצח הנחש לגמרי שלא יוכל עוד להטיל ספקות כלל כנ"ל.

וזה "צדקתך צדק לעולם" (תהלים קי"ט קמב), שיהיה קיום להצדקה לעולם, זה זוכין
על-ידי "ותורתך אמת", על-ידי שנותנין צדקה לחבר ספרים ולהאירם בעולם לבאר
דברי התורה שידעו הכל אמתת התורה בחינת ותורתך אמת, על-ידי-זה בודאי
'צדקתך צדק לעולם', כי זאת הצדקה קיימת לעולם, כי עקר תקון הצדקה נמשך

על-ידי-זה ביותר כנ"ל: (הלכות ברכת השחר הלכה ה)

חֲמַל עָלֵינוּ ה' יִתְבָּרַךְ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְהַמְצִיא בְּעוֹלָם חֲכָמַת הַדְּפוּס

וְזֶה בַּחֲנִינַת הַדְּפוּס, שְׁחַמַל עָלֵינוּ ה' יִתְבָּרַךְ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְהַמְצִיא בְּעוֹלָם חֲכָמַת
הַדְּפוּס כְּדֵי שִׁיתְרַבּוּ סְפָרִים קְדוּשִׁים בְּעוֹלָם.

עַל־כֵּן בְּרַבּוֹת הַיָּמִים שְׂרָאָה ה' יִתְבָּרַךְ שֶׁהִגְלוֹת מִתְגַּבֵּר בְּיוֹתֵר, וְהִלְבְּבוֹת נִתְמַעֲטִין
מְאֹד מְאֹד, וְצָרִיכִין סְפָרִים הֶרְבֵּה מְאֹד, עַל־כֵּן חֲמַל ה' עַל עַמּוֹ וְסִבֵּב בְּרַחֲמָיו
הַנִּפְלְאִים וְהַמְצִיא בְּעוֹלָם חֲכָמַת מְלָאכַת הַדְּפוּס כְּדֵי שִׁיתְרַבּוּ סְפָרִים הֶרְבֵּה בְּעוֹלָם,
כִּי כְּפִי רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁל אֱלֹהֵי הַדּוֹרוֹת לֹא הָיָה בְּאִפְשָׁר לְכַתֵּב בְּשׁוּם אִפֶּן וּבִאֲמַת
אֲנוּ צָרִיכִין כָּלָם, כִּי בּוֹדָאִי אִי אִפְשָׁר לָנוּ עֵתָה לִידַע דֵּינִי הַתּוֹרָה עַל בְּרִינָה, כִּי אִם
כְּשִׁיחָהּ לָנוּ סְפָרֵי הַשֵּׁם עִם פְּרוּשׁ רַש"י וְתוֹסֵפוֹת וּמַהֲרַש"א וּשְׂאֵר מְפָרְשִׁים, וְסְפָרֵי
הַר"ף עִם כָּל הַפְּרוּשִׁים, וְסְפָרֵי הַר"א שֶׁוְהַרְמַב"ם וְנוֹשְׂאֵי כָלִיו, וְהַטּוֹר וּמְפָרְשָׁיו,
וְסְפָרֵי הָאַחֲרוֹנִים: הַבֵּית יוֹסֵף וְהַרְמ"א וְנוֹשְׂאֵי כָלִיהֶם וְכו' וְסְפָרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת
וְכו', שֶׁבְּכָל אֱלֹהֵי מִשְׁתַּמְשִׁים הַגְּדוֹלִים בְּסְפָרֵי תְשׁוּבוֹתֵיהֶם כְּשֶׁרוֹצִים לְבָרֵךְ לָנוּ דִּין
לְאִמְתּוֹ. וּבִלְעָדֵי כָּל הַסְּפָרִים הַנֶּ"ל וְיוֹתֵר מֵהֶם, אִי אִפְשָׁר עֵתָה לְבָרֵךְ הַדִּין לְאִמְתּוֹ.
וְכֵן בְּדַרְכֵי עֲצוֹת וּמוֹסָר בַּעֲבוּדַת ה', שֶׁצָּרִיכִין כָּל סְפָרֵי הַמְּדַרְשִׁים וּפְרוּשֵׁיהֶם וְסְפָרֵי
הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ וְכַתְבֵּי הָאֲר"י זְכוּרָנוּ לְבִרְכָּה, וְרֵאשִׁית חֲכָמָה וְכו' וְכו'. עַל־כֵּן מֶה
יִקְרוּ חֲסִדֵי ה' יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר חֲמַל עָלֵינוּ וְנָתַן לָנוּ מְלָאכַת הַדְּפוּס, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה
מִתְרַבֵּין הַסְּפָרִים וְנִקְנִין בּוֹזֵל גְּדוֹל. וַיֵּשׁ סְפָרִים הֶרְבֵּה בְּכָל עִיר וָאֶצֶל כָּל אֶחָד וָאֶחָד,
וְעַל־יְדֵי־זֶה מִתְקַיֶּמֶת הַתּוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל עֵתָה.

כִּי כְּשִׁפּוֹתֵבִין תּוֹרָה שְׁבַע־לִפְנֵי צָרִיכִין לְכַתֵּב הֶרְבֵּה מְאֹד כְּדֵי לְבָאֵר הָאֲמַת לְאִמְתּוֹ.
וּבְכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁנִּמְעָטִין הִלְבְּבוֹת יוֹתֵר צָרִיכִין לְבָאֵר יוֹתֵר, וְצָרִיכִין לְהַרְבּוֹת בְּסְפָרִים
קְדוּשִׁים יוֹתֵר, וְכִמּוֹ שֶׁכָּתֵב רַבֵּנוּ, זְכוּרָנוּ לְבִרְכָּה (בְּסִימָן ס"א), שֶׁכָּבֵר יֵשׁ הֶרְבֵּה סְפָרִים
וְעוֹד עֵתִידִים לְהִיּוֹת הֶרְבֵּה סְפָרִים, וְכָלִם צָרִיכִים לְהַעֲוֹלָם מְאֹד וְאֶסוּר לְהַלְעִיג עַל
אֶחָד מֵהֶם וְכו'. וְזֶה שֶׁנֶּאֱמַר (קֹהֶלֶת י"ב יב), "וְיוֹתֵר מִהֶמָּה בְּנֵי הַזֶּהָר עֲשׂוֹת סְפָרִים הֶרְבֵּה
אֵין קֶץ", וּפִרְשׁ רַש"י (יִשָּׁן): יוֹתֵר מִמָּה שֶׁנֶּכְתֵּב הַזֶּהָר לְקִים דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּעַל פֶּה.

ואם תאמר, למה לא נכתבו. עשות ספרים הרבה אין קץ, אם באנו לכתב לא הספקנו, הינו כנ"ל שדברים שבעל-פה אם רוצים לכתבם צריכים לכתב הרבה מאד כנ"ל, על-כן הוא חסד גדול מלאכת הדפוס, שעל-ידי-זה יכולים להדפיס ספרים הרבה מאד כנ"ל, שעל-ידי-זה לא תשתכח התורה מישראל וכנ"ל:

ועל זה התנבא יעקב אבינו כשברך את יהודה, שממנו יצא המשיח, "לא יסור שבט מיהודה ומחקה מבין רגליו עד כי יבא שילה" (בראשית מ"ט י). 'מחקק' — זה בחינת הדפוס שהתנבא, 'שלא יסור שבט מיהודה' — זה בחינת שבט סופר, בחינת פתיבת הספרים הקדושים של התורה, 'ומחקק' — זה בחינת הדפוס, שתתגלה חכמת הדפוס בעולם ולא תתבטל חקיקת והדפסת ספרי ישראל, "עד כי יבא שילה" — 'דא משה משיח' (זהו בראשית כ"ה: כ"ז), כי על-ידי רבוי הספרים הקדושים, על-ידי חכמת הדפוס לא תשתכח התורה עד שיבוא "שילה" — 'דא משה משיח'.

וזה בחינת (שיר השירים ח' ו) "שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה" וכו'. 'חותם' זה בחינת הדפוס שהוא בחינת חקיקה וחותם, שפנסת ישראל מבקשת מה' יתברך שתתקשר אליו באמת על-ידי בחינת ה'חותם' שהוא בחינת הדפוס, שעל-ידי-זה נתרבין הספרים הקדושים שהם קיום התורה כנ"ל. וזהו 'כי עזה כמות אהבה וכו' רשפיה רשפי אש' וכו', הינו שהגבורות, שהם חמימות הדמים, נתהפכו אל הקדשה, ושמאל נכלל בימין להתלהב על ידם דיקא בשלהובין דרחימותא כנ"ל, שהיו בחינת כלליות תורה שבעל-פה ותורה שבכתב, משה ודוד, שזה זוכין על-ידי רבוי הספרים הקדושים שנתרבין על-ידי הדפוס שהוא בחינת חותם דקדשה כנ"ל:

וימאלו השמים עשרה אבנים של השנים עשר שבטים שהיו פתוחי חותם קדש, משם נמשכין כל החותמות שבקדשה, ומשם הכח של הדפסת ספרי ישראל הקדושים, שהם בחינת חותם דקדשה כנ"ל, שעל ידם עקר שלמות באורי התורה וכו' כנ"ל. שעל-ידי-זה נתתקנין הדמים שבשס"ה גידין כנ"ל, שהם כנגד שס"ה ימים הכלולים בשנים עשר חדשי השנה שהם כנגד שנים עשר שבטים, שתיים עשרה אבנים הנ"ל,

שהם 'פְּתוּחֵי חוֹתֶם קֹדֶשׁ לַיהוָה' כַּנ"ל. כִּי מִהֲאֹרִים וְהִתְמַיִם הָיוּ שׂוֹאֲלִים כָּל הָעֲצוֹת וְהַדְרָכִים אֵיךְ לְהִתְנַהֵג. וְעַכְשֵׁי אֵין לָנוּ כֵּהֵן וְלֹא אֹרִים וְתַמִּים (יִמָּא כ"א): וְאֵין לָנוּ מִמִּי לְשׂאֵל עֲצוֹת כִּי אִם עַל־יְדֵי הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁנִּתְרַבֵּין עַל־יְדֵי הַדְּפוּס, שֶׁהוּא חוֹתֶם דְּקֻדְשָׁה כַּנ"ל. נִמְצָא, שְׁחוֹתֶם הַדְּפוּס הוּא בְּחִינַת חוֹתֶם הַקְּדוּשׁ שֶׁל שְׁתֵּים עָשָׂרָה אֲבֵנֵי הַחֹשֶׁן וְהָאֶפֻּד כַּנ"ל. וּמִשָּׁם יִקְבַּל כַּחוֹ כְּנֻזָּכָר לְעִיל: וְזֶה "גִּלְמֵי רְאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִפְרָךְ כָּלֶם יִכְתְּבוּ יָמִים יָצְרוּ וְלוֹ אֶחָד בָּהֶם", זֶה יוֹם הַכְּפוּרִים כַּנ"ל, "גִּלְמֵי רְאוּ עֵינֶיךָ" שֶׁהִרְאָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם הָרֹאשׁוֹן דּוֹר דּוֹר וְדוֹרָשׁוֹ וְכו', כִּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל (סִנְהֶדְרִין ל"ח), וְהִרְאָה לוֹ בְּמָה יִתְקִים הָעוֹלָם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה בְּעֻקְבוֹת מְשִׁיחָא, וְהִרְאָה לוֹ שְׁעָתָה קִיּוֹם הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא קִיּוֹם הָעוֹלָם, הוּא עַל־יְדֵי רַבּוֹי הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁנִּתְרַבֵּין עַל־יְדֵי חוֹתֶם דְּקֻדְשָׁה, שֶׁהוּא מְלֹאכֶת הַדְּפוּס כַּנ"ל. וְזֶה יְעַל סִפְרָךְ כָּלֶם יִכְתְּבוּ, 'כָּלֶם' דִּיקָא, שֶׁכָּל הַחֲדוּשִׁין שֶׁל הַצְּדִיקִים כָּלֶם יִהְיוּ נִכְתְּבִין עַל סִפְרָךְ, כִּי עַכְשֵׁי נִכְתֵּב הַכֹּל בְּבֹאֹר הַיֵּטֵב עַל־יְדֵי מְלֹאכֶת הַדְּפוּס כַּנ"ל, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נִשְׁלֵם תּוֹרָה שֶׁנִּכְתְּבָה וְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פִּהּ, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נִתְתַּקְּנִין הַדְּמִים שֶׁבִּשְׁס"ה גִּידִין, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת יוֹם הַכְּפוּרִים כַּנ"ל. וְזֶהוּ יְעַל סִפְרָךְ כָּלֶם יִכְתְּבוּ יָמִים יָצְרוּ וְלוֹ אֶחָד בָּהֶם' — זֶה יוֹם הַכְּפוּרִים, כִּי הֵם בְּחִינָה אַחַת כַּנ"ל: (יין נסך הלכה ד)

הַשְּׂכִינָה וְכִנּוּסֵת יִשְׂרָאֵל מִבִּקְשֵׁי מִדְּשָׁם יִתְבָּרַךְ שְׁדֻדָּפְסָה
סְפָרִים קְדוּשִׁים הַרְבֵּה

וְזֶהוּ בְּחִינַת הַדְּפֻסֶת סְפָרִים קְדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּתְפַּשְׁטָה עַכְשֵׁי בְּיוֹתֵר שֶׁהוּא דָּבָר גָּדוֹל וְהוּא הַתְּקַרְבוֹת מְשִׁיחָה, כִּמְבָאֵר בְּהַתּוֹרָה "חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן" (סִימָן סא) שֶׁרַבּוֹי הַסְּפָרִים הֵם טוֹבָה גְּדוּלָּה וְתִקּוֹן גְּדוֹל לְיִשְׂרָאֵל, כִּמוֹ שְׁמוּבָא שֵׁם שְׁכָבֵר יֵשׁ סְפָרִים הַרְבֵּה וְעוֹד עֲתִידִין לִהְיוֹת סְפָרִים רַבִּים, וְכָלֶם צְרִיכִים לְהָעוֹלָם וְאֶסּוּר לְהַלְעִיג עַל אֶחָד מֵהֶם וְכו', כִּי רַק הַסְּפָרִים הַמְּדַבְּרִים מַחְקִירוֹת צְרִיכִין לְהַרְחִיק כִּמְטָחוֹי קֶשֶׁת וּלְבַעֲרֵם מִבֵּיתוֹ בְּבַעוֹר חֲמִץ וּשְׂאֹר וְיוֹתֵר וְיוֹתֵר.

על־כֵּן סִפְרִים כָּאֵלוֹ הַהוֹלָכִים בְּדַרְכֵי הַחֲקִירוֹת צְרִיכִין בַּעוֹר, מִכָּל שָׁכֵן שֶׁרְאוּי לַגִּזֹּר
שְׁלֹא לְהַדְפִּיסָם עוֹד, אֲבָל כָּל הַסִּפְרִים הַהוֹלָכִים בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּדֶרֶךְ
אֲבוֹתֵינוּ, בְּדֶרֶךְ הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה בּוֹדְאֵי מִצְוֶה גְדוֹלָה לְהַדְפִּיסָם, לְהַרְבוֹת סִפְרִים
כְּחוֹל הַיָּם, כִּי כָל סֵפֶר שֶׁמַּדְבֵּר מַעֲנִינֵי תּוֹרָה הֵן בְּדֶרֶךְ הַפֶּשֶׁט, אוֹ דְרוֹשׁ, אוֹ רִמּוֹז,
אוֹ סוֹד, אוֹ פִּירוּשׁ, אוֹ בִּאּוּר, אוֹ סִפְרֵי פּוֹסְקִים וּשְׂאִלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוֹ סִפְרֵי מוֹסֵר
וּמִגְדוֹת וּכְיוּצָא בָּהֶם, כָּלֵם נִכּוּחִים לְמַבִּין וְכָלֵם צְרִיכִים לְהַעוֹלָם, כָּלֵם אֲהוּבִים, כָּלֵם
קְדוּשִׁים, כִּי כָלֵם מַדְבְּרִים מֵרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ הַנֶּעֱלָם בַּהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, וּבּוֹדְאֵי אֲסוּר
לְקוּץ בְּרַבּוּי סִפְרִים כִּמוֹ שֶׁנִּמְצְאִים קִצֵּת אֲשֶׁר עֵינֵיהֶם צָרָה כְּשֶׁרְאוּאִים שֶׁנִּתְחַדֵּשׁ עוֹד
אֵיזָה סֵפֶר חֲדָשׁ, וְעַתָּה יֵצֵא מִפִּיהֶם כָּאֵלוֹ מִצְטָעְרִים עַל הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁכָּבַר יֵשׁ הַרְבֵּה
סִפְרִים וְלִמָּחָה לוֹ עוֹד. וּבִאֲמַת לֹא בִדְעַת יִדְבְּרוּ, כִּי לִפְלֵ עַת וּזְמַן לְכָל חֲפִץ (קִהְלֵת ג'
א), כִּי מִי יִכְרִיחַ אוֹתוֹ לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר, וְאִם לֹא יִהְיֶה לוֹ פְּנָאִי לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר הַחֲדָשׁ
רַק יִבְלֶה יָמָיו בְּסִפְרִים שֵׁשׁ מִכָּבֶר מִי יִמָּחָה בִּידּוֹ, וְיִמָּה אֲכַפֵּת לִיָּה שֵׁשׁ עוֹד סִפְרִים
בַּעוֹלָם אוֹלֵי יֵשׁ בְּנֵי־אָדָם שֶׁמִּסְגָּל לָהֶם זֶה הַסֵּפֶר דִּיקָא, כִּמוֹ שֶׁרְאוּאִין בַּחוּשׁ שֵׁשׁ
בְּנֵי־אָדָם שֵׁשׁ לָהֶם חַיּוֹת מִסֵּפֶר זֶה, וְיֵשׁ בְּנֵי־אָדָם שֶׁמִּמָּחִיָּה אוֹתָם סֵפֶר אַחֵר, וְגַם
בְּאָדָם אֶחָד בַּעֲצָמוֹ יֵשׁ שְׁנַיִם בֵּין הַזְּמַן לַפְּעָמִים מִתְעוֹרֵר לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ עַל־יָדֵי
דְּבַר זֶה שֶׁבְּסֵפֶר זֶה, וּלְפַעְמִים אֵינּוּ יָכוֹל לְהִתְעוֹרֵר כִּי אִם עַל־יָדֵי דְבָרֵי תּוֹרָה וּמוֹסֵר
שֶׁבְּסֵפֶר אַחֵר, וְגַם מִי שֶׁנִּפְשׁוֹ חֲשָׁקָה בַּתּוֹרָה וּמִבְּלָה יָמָיו עָלֶיהָ כְּרָאוּי כִּי לִכְךָ נּוֹצֵר,
יֵשׁ פְּנָאִי בִימֵי הָאָדָם אֲשֶׁר הוּא חַי עַל פְּנֵי הָאָדָמָה לַעֲיֵן וּלְחַבִּיט בְּסִפְרִים הַרְבֵּה
מְאֹד, כִּמוֹ שֶׁרְאוּנוּ כִּמָּה גְדוֹלִים שֶׁהָיוּ בְּקִיָּאִים בְּכִמָּה סִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, וְלִמָּחָה לֹא
נִלְמַד קָל וְחֹמֶר מִהֶעֱפוּ"ם, כִּי לֹא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וְכָל עֲגִינֵי חֻמְתָּהֶם
בַּעֲסָקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא הֶבֶל וְרִיק צֵל עוֹבֵר, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן יֵשׁ לָהֶם הַרְבֵּה סִפְרִים
אַלְפִים וּרְבֻבוֹת בְּאַרְיִכוֹת גְּדוֹל מְאֹד, וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה נִתְחַדְּשִׁים אֲצֵלֶם סִפְרֵיהֶם
הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל שָׁנָה וּכְמַעֲט בְּכָל יוֹם, וְאֵינָם קָצִים בְּרַבּוּי סִפְרֵיהֶם, וּמִדּוּעַ נִבְגָּד
אֲנַחְנוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, לְהַקְפִּיד, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר
הִיא חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ בַּעוֹלָם הַזֶּה וּבַעוֹלָם הַבָּא לַעוֹלָם שֶׁכָּלוּ אַרְךְ וְטוֹב לַעוֹלָמֵי

עד ולנצח נצחים, והלא כמה תחבולות עושין וכמה ספרים לאלפים ורבבות מחברים בשביל עסקי עולם הזה, קל וחמר בן בנו של קל וחמר כמה אלפי אלפים ורבי רבבות ספרים עד אין קץ אנו צריכים לחבר ולהדפיס בשביל התכלית האחרון לעולם הבא, כי אנו צריכין להכין לעצמנו צדה לדרכנו הרחוק מאד מאד, וכבר נלכדו רבים מאד בתאוות עולם הזה והבליו וטעויותיו, וכמה תחבולות וכמה ספרים אין מספר אנו צריכין לחדש בכל יום כדי למצא עצה ותחבולה להציל את נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו והתלויים בנו, להציל כלם מני שחת ולחיותם על פני האדמה בחיים נצחיים, לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם כי העולם אומרים בשם הפעל-שם טוב וזכר צדיק וקדוש לברכה, כי תורת ה' תמימה עדין, כי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שכבר נמצאים בעולם עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כמה ספרים צריכים עוד עד שנתחיל לגע בהתורה, מפל שכן וכל שכן לבוא חדריה ולירד לעמקה, על-כן כל הספרים הקדושים שנתחברו עד הנה עדין אינם חלק מאלה מעצם רבוי הספרים שיתגלו עוד בעת שיתגלו סתרי רזי התורה האמתיים, על-כן צריכין להזהר לבלי להלעיג ולבזות, חס ושלום, שום ספר ההולך על-פי דרכי התורה הקדושה, על-פי הגמרא ומדרשים וספרי הנהר וכתבי האר"י וז"ל, כי כלם צריכין להעולם, וגם כי יש כמה וכמה מדינות ועירות של ישראל ובמקומות אלו מתפשטין אלו הספרים, והם מחיין עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין עצמן בספרים אחרים דיקא וכנ"ל:

נחזור לעניננו כי השם יתברך עשה עמנו חסד גדול שנתגלה מלאכת הדפוס בעולם שעל-ידי-זה נתרבין הספרים הקדושים:

כי בחינת ההדפסה היא בחינת לקיחת וקבוץ הנפשות שעל-ידי-זה מגלין תורה כנ"ל, כי כשכותבין ספר אזי כותבין אות אחר אות, אבל בהדפסה לוקחין ומקבצין כמה וכמה אותיות הרבה מאד על הדפוס ומדפיסין בפעם אחת דף שלם, והאותיות של התורה הם בחינת ניצוצי נפשות, כי כל הנפשות שרשם באותיות התורה כידוע.

נמצא, שקבוץ האותיות של ספרים קדושים הם בחינת לקוטי הנפשות כנ"ל, כי גם הספרים בעצמן נתחברו על-ידי לקיחת הנפשות בבחינת (משלי י"א ל) "ולוקח נפשות חכם", שעל-ידי-זה המשיך זה החכם התורה שגלה וחדש הכתיבה בספר הזה שמדפיסין עכשו, ועל-פן על-ידי ההדפסה נתעורר ביותר בחינת השרש של אלו החדושים שנמשכו על-ידי לקיחת הנפשות שמהם בעצמן נתהוו אלו אותיות התורה שבזה הספר, כי גם עכשו לוקחין אלו האותיות ומקבצין אותן יחד וממשיכין ומגלין התורה בעולם על-ידי שמדפיסין בפעם אחד דף שלם כמה וכמה פעמים רצופים, שעל-ידי-זה מזכין את הרבים ומאירין פני תבל בספרים הרבה היוצאין בעולם ומעוררין את ישראל לתשובה שלמה:

וזהו בחינת השיגין של תפלין שנעשין על-ידי דפוס דיקא, בחינת "פתוחי חותם קדש ליהוה" (שמות ל"ט ל) שנאמר על תפלין, כמבאר בדברי רבנו זכרנו לברכה (בלקוטי תנינא סימן ה). כי 'פתוחי חותם' הוא בחינת דפוס, כמובא בפוסקים לענין קדשת הספרים הנדפסין, שמביאין שם ראיה מאבני החשן שנעשו בדפוס בחינת 'פתוחי חותם'.

כי מבאר בהתורה "אשרי העם" הנ"ל שבחינת המשכת התורה על-ידי לקיחת הנפשות הוא בחינת תפלין, בחינת שין של שלשה ראשים ושין של ארבעה ראשים, עין שם, כי אותיות השיגין של התפלין נעשין בדפוס וזהו בחינת הדפסת ספרים קדושים, שהם בחינת לקיחת וקבוץ האותיות, שהם הנפשות שעל ידם נמשך התורה בעולם כנ"ל, שזהו בחינת השיגין של תפלין כנ"ל שנעשין בדפוס דיקא כנ"ל. ועל-פן אשרי הזוכה לתן מעות לצדקה נוראה כזאת להדפיס ספרים קדושים לשם שמים, כי על-ידי כל הצדקות שנותנין, זוכין לקח הנפשות ולהמשיך תורה בחינת אוריתא דעתיקא סתימאה, כמבאר בהתורה הנ"ל, מכל שכן כשנותנין צדקה בשביל זה בעצמו כדי להדפיס ספרים קדושים, שהדפסת ספרים אלו בעצמן הם בחינת לקיחת הנפשות, שהם האותיות והמשכת התורה כנ"ל, שבודאי אשרי חלקו שזכה לזכות את הרבים להאיר חדושי תורה הקדושים

לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְעַל־יְדֵי־זֶה זֹכִין לְהַשְׁגָּחָה שְׁלֵמָה, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נִמְשָׁךְ שְׁפַע טוֹבָה
וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל כֵּן־ל:

וְזֶהוּ שְׁמִבְקֻשַׁת הַשְׂכִּינָה וּכְנֻסַּת יִשְׂרָאֵל מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, "שִׁימְנִי כַחוֹתֶם עַל לִבִּי
כַחוֹתֶם עַל זְרוֹעֵךְ" (שִׁיר הַשִּׁירִים ח' ו'). 'חוֹתֶם' הוּא בְּחִינַת הַדְּפָסַת סְפָרִים, כִּי הַהֲדַפְסָה
הִיא בְּחִינַת 'חוֹתֶם' וְכֵן־ל, שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת תְּפִלִּין כֵּן־ל, כִּי זֶה הַפְּסוּק 'שִׁימְנִי כַחוֹתֶם'
מֵרִמּוֹ עַל תְּפִלִּין, כַּמּוּבָא (וְהַר מִצְוֵה נ"ד:), הֵינּוּ שְׁהַשְׂכִּינָה וּכְנֻסַּת יִשְׂרָאֵל מִבְּקֻשִּׁין
מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁידְפְּסוּ סְפָרִים קְדוּשִׁים הַרְבֵּה שֶׁהֵם בְּחִינַת תְּפִלִּין, בְּחִינַת 'חוֹתֶם', כִּי
עַל־יְדֵי סְפָרִים קְדוּשִׁים הִלְלוּ הַנְּדַפְסִין נִקְשְׂרִים כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ 'כַחוֹתֶם'
וְכו'. "כִּי עֲזָה כַּמּוֹת אֲהַבָה קָשָׁה כְּשֹׂאוֹל קִנְאָה", כִּי הַעֲפוּ"ם וְהַרְשָׁעִים מֵתִקְנָאִין
בְּיִשְׂרָאֵל מֵאֵד עַד שֶׁצָּרִיכִין יִשְׂרָאֵל לָמוֹת עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, כִּמּוֹ שֶׁפִּירֵשׁ רַש"י שָׁם,
הֵינּוּ כִּי מִתְגַּבְּרִים הַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת מֵאֵד שֶׁמַּחֲמַת זֶה הֵם רוֹצִים, חֵס וְשָׁלוֹם,
לְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל עַל דָּת עַד שֶׁצָּרִיכִים לְמִסֵּר נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת
'כִּי עֲזָה כַּמּוֹת אֲהַבָה' וְכו' כֵּן־ל. עַל־כֵּן אֲנִי צָרִיכִים לְהַדְפִּיס סְפָרִים קְדוּשִׁים הַרְבֵּה
כִּדִּי שְׁתַּתְּפֶשֶׁט הָאֱמוּנָה בַּעוֹלָם, וְלַעֲקֹר וּלְבַטֵּל וּלְבַעֵר דַּעוֹת הָאִפִּיקוֹרְסִים מִן הָעוֹלָם
שִׁיעֲקֹר שְׁמֵם וְזִכְרָם מִן הָעוֹלָם.

וְזֶהוּ "אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ", הֵינּוּ אִם יִרְצוּ הַעֲפוּ"ם
וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לְהַתְּגַבֵּר עַל יִשְׂרָאֵל, חֵס וְשָׁלוֹם, בְּתַאֲוֹת מִמּוֹן לְפִתּוֹתֶם, חֵס וְשָׁלוֹם,
עַל־יְדֵי־זֶה, שֶׁזֶּה עֲקָר הַגָּלוּת עֲכָשׁוּ, 'בוֹז יְבוֹזוּ לוֹ' — גִּלְעָג וְנִשְׁחָק מֵהֶם, כִּי כָּבֵד
זְכוּ יִשְׂרָאֵל לְתֵן צִדְקָה הַרְבֵּה בְּשִׁבִּיל הַדְּפָסַת סְפָרִים קְדוּשִׁים שְׁעַל־יְדֵי־זֶה מִשְׁבְּרִים
תַּאֲוֹת מִמּוֹן כֵּן־ל, וְזֹכִים לְהִיּוֹת כַּחוֹתֶם עַל לֵב עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּתְגַּלָּה
בַּעוֹלָם עַל־יְדֵי הַדְּפָסַת הַסְּפָרִים, (שְׁכָל זֶה נִמְשָׁךְ עַל־יְדֵי הַצִּדְקָה שֶׁמִּשְׁבֶּרֶת תַּאֲוֹת
מִמּוֹן) שְׁעַל־יְדֵי־זֶה זֹכִין לָשׁוּב לַהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְנִקְשְׂרִין בּוֹ 'כַחוֹתֶם',

בְּבְּחִינַת תְּפִלִּין כֵּן־ל: (הַלְכוֹת קְדוּשִׁין הַלְכָּה א)